

KEYPIR OG SELUR UTTAN KENSLUR

– Eg havi altíð droymt um at gerast vinnulívsmaður. Eg var heilt lítil, tá eg keypti eitt trummusett og seldi tað aftur við 500 krónum í yvirskoti, sigur Rúni Djúrhuus, sum í dag fæst við matstovuvirksemi, bilasølu, íbúðabygging, hotelvirksemi, tónleikafestivalar, útvarpsstøðir og alt møguligt annað. Og er hann við, ja so 38 ára gamli Argjamaðurin eisini aloftast stjóri

ANNIKA KUNOY IM

Vit hava ikki sitið og tosað meir enn eini triggjar minuttir, tá telefonin hjá Rúna Djúrhuus ringir. Hendan litla tíman, meðan vit tosa saman á kontórinum hjá honum í bilasøluni Wenzel, ringir telefonin eisini óteljandi ferðir, og fleiri ferðir gongur hurðin, og onkur hevur ein spurning ella eini boð til Rúna. Rúni Djúrhuus er háláður í fleiri ættir alla tíðina. Men hann er ikki strongdur, sigur hann sjálvur. Og tað er ein serstøk orsök til tað. Hann ger tað, sum hann tímur.

38 ára gamli Argjamaðurin er vinnulívsmaður. Hann hevur nógv jørn í eldinum umframt at vera stjóri í Wenzel. Og hetta handilstevið er viðfótt, vil hann vera við.

– Eg haldi, at vit eru mong, sum eru fødd til at gera tað, sum vit gera. Vit hava sans og áhuga fyri

ymiskum og duga tað natúrliga. Ein útbúgving broytir ikki hetta, hóast vit sjálvsagt kunnu fáa fleiri amboð, tá vit læra ella taka eina útbúgving, sigur Rúni Djúrhuus, sum sjálvur er útlærdur kokkur. Og hóast hann enn ger mat til tiltøk og veitslur, er nógv vatn runnið í ána, síðani hann sum tannáringur fór undir kokkaútbúgvingina.

Gamal áhugi

– Eg havi altíð droymt um at gerast vinnulívsmaður. Eg var heilt lítil, tá eg keypti eitt trummusett og seldi tað aftur við 500 krónum í yvirskoti, sigur Rúni Djúrhuus, sum í dag fæst við matstovuvirksemi, bilasølu, íbúðabygging, hotelvirksemi, tónleikafestivalar, útvarpsstøðir og alt møguligt annað. Og er hann við, ja so er hann eisini aloftast stjóri.

– Tað er eisini ein av orsökunum til, at eg ikki kenni meg strongdan. Eg eri føddur soleiðis, og eg hvíli í tí, sum eg eri, staðfestir hann.

– Eg geri tað, sum eg dugi, og eg havi góð fólk til alt annað. Eg hevði til dømis ikki kunnað gjørt bókhald ella líknandi arbeiði. Eg kann læra nøkur grundleggjandi ting við bókhaldi, men eg verði ongantíð bókhaldari. So hevði eg verið stressaður, leggur hann aftrat.

Rúni Djúrhuus hevur roynt seg innan ymsar vinnur, og hann hevur gjørt tað í ungum árum.

– Eg havi havt nógv ábyrgd sum ungur, og eg havi altíð følt, at eg havi verið yngstur, har eg eri. Eg eri yngsti stóri í bilasølu

í Føroyum, yngsti hotelleigari, yngsti býráðslimur í býraðnum, yngsti festivalfyriskipari og yngsti náttklubbaeigari. Tað verður lógið, tá onkur kemur eftir meg, sum er yngri enn eg, sigur hann lættliga.

Byrjaði í matstovuvinnuni

Eftir 9. flokk fór Rúni Djúrhuus á eftirskúla í Danmark, heimkomin til Føroya aftur fór hann í læru sum kokkur á Hotel Hafnia. Síðani fór hann at arbeiða á Hotel Føroyum í eitt ár, áðrenn navnframi havnarmaðurin

Mouldi Manai setti seg í samband við hann og bjóðaði honum upp í matstovuvirksemi í Havn.

Síðani byrjaðu teir sportbarrina Cippo, sum tá seldi Føroya størsta búrgara.

– Og har byrjaði tað, og eg fekk áhuga fyri at tjena pengar, sigur Rúni Djúrhuus.

Tað ber illa til at siga Rúni Djúrhuus uttan eisini at siga Hálðan Haldansen og Petur Slyne, sum ikki er millum okkara longur. Saman fór trioin millum annað undir tónleikafestivalin Voxbotn, nýggju útvarpsrás-

